

Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest, Donáti u. 35-45

a Fővárosi Törvényszék 26.K.704.893/2020 sz. ítélete útján

Tárgy: IV /3809 -1 /2021 ügyben hozott tájékoztatásra való az AB által hiánypótlás alkotmányjogi szempontú indoklással kiegészített alkotmányjogi panasz

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/3809-2/2021</i>	
Érkezett: 2021 NOV 22.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda: <i>e-mail</i>
Melléklet: <i>db</i>	<i>lu'</i>

alatti lakos, mint indítványozó

a Kúria, mint legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.249/2021/11. számú ítéletével szemben az alkotmánybírósról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján és a IV /3809 -1 /2021 ügyben hozott 2021.10.26.-án átvett 30 napos hiánypótlási felhívásnak eleget téve az alábbi, hiánypótlott

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő, mivel az sérti, a Magyarország Alaptörvényének XXIV. cikk (1) bekezdésben deklarált részrehajlás nélküli és tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogot, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúriának, a Kfv.IV.37.249/2021/11. számú ítéletének, az alaptörvény-ellenességét állapítsa meg így az Abtv. 43. §-ának megfelelően, azt semmisítse meg.

Egyben állapítsa meg és mondja ki, hogy a Fővárosi Törvényszéknek, a 26.K.704.893/2020/10. számú ítélete biztosítja, a részrehajlás nélküli és tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogot, melynek indoklását beadványom második felében kétséget kizáróan bizonyítok.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes, klinikai- és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia szakterületre bejegyzett igazságügyi szakértő, a szakképesítését tekintve csak klinikai- és mentálhigiéniai felnőtt szakpszichológus, akit a Debreceni Törvényszéknek (a továbbiakban: kirendelő bíróság), az I.Pf.20.341/2016. számon kapcsolattartás szabályozása és szülői felügyeleti jog körében folyamatban volt perben, mint kirendelt igazságügyi pszichológus szakértő járt el, a perbeli édesanya, annak élettársa, az alperesi beavatkozó édesapa valamint, a szülők közös kettő, 18. életévét be nem töltött kiskorú gyermekének, az igazságügyi pszichológiai szakvélemény készítése és az ahhoz szükséges, a bírósági kirendelésben meghatározott előszemélyeken előzetesen elvégzendő, klinikai (diagnosztikai jellegű) szakpszichológiai szakvizsgálatának elvégzésére. A felperes, a vizsgálatról szakvéleményt készített, amelyet a kirendelő bíróság akkor aggálytalannak fogadott el és a kirendelő bíróság az ítéletét arra

alapozta. A kirendelő bíróság I.Pf.20.341/2016/28. számú jogerős ítéletét azzal indokolta, hogy a felperes, a szakma szabályai és az irányadó módszertani levél figyelembevételével készítette el a szakvéleményét és az nincs ellentétben a per adataival, különösen a korábbi gyámhivatali eljárásban beszerzett pszichológusi szakvéleménnyel. Az alperesi beavatkozó édesapának, a felperes kompetenciáját vitató érvelésére, a kirendelő bíróság rögzítette a saját álláspontját, hogy a felperes, a szükséges kompetenciával rendelkezett, a lefolytatott előszemélyek előzetes pszicho diagnosztikai vizsgálatával elkészített, pszichológiai szakvéleménnyel összefüggésben. Az igazságügyi szakértői szakterületekről, valamint az azokhoz kapcsolódó képesítési és egyéb szakmai feltételekről szóló 9/2006. (II.27.) IM rendelet (a továbbiakban: Iszr.) 2. számú mellékletének 21. pontjára utalva rögzítette, hogy annak alapján, hogy a klinikai- és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia szakterületen ellátásra jogosult az, aki (a) pont szerint okleveles pszichológus és klinikai- és mentálhigiéniai felnőtt szakpszichológusi szakvizsgával, vagy (b) pont szerint okleveles pszichológus és klinikai- és mentálhigiéniai gyermek- és ifjúsági szakpszichológiai szakvizsgával rendelkezik. A vagylagos képesítési feltételek egyikének teljesítése elegendő, az adott igazságügyi szakértői szakterület gyakorlásához.

[2] Kúria, a 2018. január 23-án kelt, Pfv.II.20.913/2017/12. számú ítéletében, a jogerős ítélet felperes kompetenciájára vonatkozó érvelését maradéktalanul osztotta, azt nem ismételte meg (bár a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte).

[3] A családjogi perrel párhuzamosan, 2017. március 10-én, az alperesi beavatkozó etikai eljárást kezdeményezett, sérelmezve, hogy a felperes kizárólag klinikai- és mentálhigiéniai felnőtt szakpszichológusi képesítéssel rendelkezik, így a komplex vizsgálat elvégzéséhez szükséges többirányú szakismerettel, kompetenciával nem rendelkezik ezért, a 18 éven aluli előszemélyeket nem vizsgálhat, róluk szakvéleményt nem adhat.

[4] Az elsőfokú kamarai szerv, a 2017. április 13-án kelt, a MISZK EB 22-6/2017. számú határozatában az etikai eljárás megindítását megtagadta. Döntése indoklásában rögzítette, hogy az Etikai Kódex 4. §-a szerint minősülő etikai vétség alapos gyanúja nem volt megállapítható, mert a felperes a nyilvántartási adatok szerint, a szükséges képesítéssel rendelkezik, és az Igazságügyi Minisztérium szakértői névjegyzékébe, 2013. március 4-e óta, a klinikai- és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia területén bejegyzett igazságügyi szakértőként jelzi.

[5] Az alperesi beavatkozó fellebbezése folytán, a személyesen eljár alperes, az elsőfokú határozatot, a 2017. június 12-én hozott, a MISZKEB 22-9/2017. számú határozatával megváltoztatta és a felperest „figyelmeztetés” büntetésben részesítette, emellett felhívta a figyelmét arra, hogy a szakértői kompetenciáját megalapozó adatok felvétele, értékelése során körültekintően járjon el.

Kötelezte továbbá 20.000 forint eljárási költség megfizetésére. Döntése indoklásában, a 2014. május 24-től hatályos Etikai Kódex és a 2015. május 30. naptól hatályos Etikai Eljárási Szabályzat alapján eljárva megállapította, hogy a felperes megsértette az Etikai Kódex I. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltakat.

[6] Az alperes, a 2017. november 12-én kelt, az EBF-22-6/2017. számú határozatával a MISZKEB 22-9/2017. számú hiányos döntés bevonása mellett, az eredeti döntést és a kiegészítő döntést egységes döntésbe foglalva, a fenti rendelkezés mellett, a felperest, az alperesi beavatkozó által, az etikai eljárás megindításának költségére előzetesen megfizetett, 50.000 forint megfizetésére kötelezte.

A korábbi döntése indoklását kiegészítve rögzítette, hogy a szakértői véleményben, a „felnöttes” szóhasználattal olyan események is megjelennek, a gyermekek vizsgálata során, amelyek nem a gyermek életkorának megfelelő szóhasználatra utalnak. Hiba, hogy a felperes ezt nem vette észre. A felperes, emellett felnőtt pszichiátrián szerezte a gyakorlatát, ahol gyermekekkel gyakorlati szinten sem foglalkozhatott. Azon előadása miszerint, az iskolai tanulmányai során, gyakorlati tapasztalatot szerzett, a gyermek pszichológia területén, nem volt elfogadható, mert a szakképzési tanmenet keresztátfedése (a „gyermek” képzésen van „felnöt” tananyag és fordítva) sem pótol és sem jelent gyakorlati tapasztalatot. A felperes gyakorlata, a tárgyi eljárásban, a szakértői közreműködésre nem volt megfelelő, így megsértette, az Etikai Kódex 1. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltakat, amikor nem közölte a kirendelő hatósággal, hogy a feltett kérdések megválaszolása, részben a szakterületen belül az általa nem gyakorolt részterületre tartozik.

b) Az alperesi érdekeltnek, a Kúria ítéletével szemben, nincs jogorvoslathoz való egyéb joga, az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs. Így, a hibás bírói munkával szemben csakis, az Alkotmánybíróság az egyetlen Jogorvoslati szerv.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A kérelmező, a Kúriának, a Kfv.IV.37.249/2021/11. számú ítéletét, csak 2021.07.13-án, a Fővárosi Törvényszék által elektronikus úton megküldött formában vette át. Az Abtv. (3) bekezdése alapján 60. napon vagy az azt követő első munkanapig lehet benyújtani, ami 2021.09.13-a, mivel az augusztusi ítélezési szünet nem számít be, a 60 napos benyújtási határidőbe, ezért a benyújtás mindenképpen 60-35 nap, azaz 25 napon belüli.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A támadott bírói döntés alperesi beavatkozója vagyok, így a döntés személyemet érinti, az eljárást Én kezdeményeztem, a jogsértő magatartást tanúsító igazságügyi pszichológus szakértővel szemben. Érintettségem, az álláspontom szerint, a felperesi pozíciómról tekintettel, külön bizonyítást nem kíván.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem, a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Az álláspontom szerint, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, ha egy tisztességes bírói munkát, egy erősen elfogult, tisztességtelen felülvizsgálati döntés hatályon kívül helyezi.

A magyar jogtörténetben a Tisztességes Eljáráshoz való alkotmányos jog a bírói ítélezési munkában kiemelt jelentőségű.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

„XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

A Kúria önkényes, nyilvánvalóan contra legem jogalkalmazása a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jog sérelmét okozta.

Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata alapján a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések sajnálatos módon önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza, így akár ezzel a tisztességtelen ügydöntő határozattal tönkre téve esetlegesen családok gyermekek egész életét. {3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}

Azonban jelen esetben a bíróság a tisztességes eljáráshoz való jog mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon megfelelően nem indokolta meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normát miért nem alkalmazta.

A bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe.

Az Alkotmánybíróság ... elismerte, hogy a contra legem jogalkalmazás a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére vezethet. Ennek megállapításának azonban kivételes esetben lehet helye, és a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája csak akkor merülhet fel, ha a következő – egymást erősítő – feltételek együttes fennállása megállapítható. Egyrészt a bíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolja meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazza. Másrészt, ezzel párhuzamosan, ha a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem veszi figyelembe. Harmadrészt, ha a bíróság döntését egy olyan bírósági joggyakorlatra alapítja, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó új jogi szabályozás elfogadásával és hatálybaléptetésével összefüggésben kifejezetten hatályon kívül helyezett {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [29]}.

[40] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában tehát a *contra legem* jogértelmezés és jogalkalmazás csak kivételesen alapozza meg az alaptörvény-ellenességet, mégpedig akkor, ha a *contra legem* jogalkalmazás egyben – a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban foglalt feltételek fennállása esetén – alaptörvény-ellenesnek (*contra constitutionem*) minősül {lásd: 3280/2017. (XI. 2.) AB határozat, Indokolás [38]}.

Az Alkotmánybíróság az eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot az eljárás egészének minőségében ragadta meg {legutóbb: 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [17]}. Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh2.) összekapcsolta a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi élel kimondta: „[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel {Indokolás [23]}.” Az Alkotmánybíróság azonban csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a jogalkalmazói önkény fennállását és így sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből fakadó tisztességes eljáráshoz való jogot, és az Alaptörvény 28. cikkében rögzített azon alkotmányos követelményt, mely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a törvényeknek megfelelően, és azok céljával összhangban kötelesek eljárni. Az Abh2. alapjául szolgáló esetben a bíróság *contra legem* jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányossági jogsérelem szintjére (Indokolás [29]). Tehát a *contra legem* jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet. A *contra legem* jogalkalmazásnak egyben alkotmányellenesnek, azaz az Alaptörvénnyel ellentétesnek kell lennie (*contra constitutionem*).

A 3295/2019. (XI.18.) AB végzésben foglalt, a *contra legem* jogalkalmazás megállapíthatóságának egyes, egymást erősítő feltételei fennállnak.

A *contra legem* jogalkalmazás egyben alaptörvény-ellenesnek (*contra constitutionem*) is minősül jelen esetben, figyelemmel a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban foglalt feltételek fennállására.

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke szerint: „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke a bíróságra ró kötelezettséget a tisztességes eljárás lefolytatása kapcsán, amely nyilvánvalóan sérül az önkényes, contra legem jogalkalmazás által.

Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke szerint „Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. (...)”

Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke szintén a bíróságra ró kötelezettséget a tisztességes eljárás lefolytatása kapcsán, amely nyilvánvalóan sérül az önkényes, contra legem jogalkalmazás által.

A 20/2017. (VII.18.) AB határozat alapján contra legem bírói jogalkalmazás a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja:

A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés 2. fordulatának (tisztességes eljáráshoz való jog) sérelme megvalósult, amely szerint:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A Kúria, a sérelmezett eljárásában, a perbeli ügyben alkalmazandó jogszabályt úgy hagyta figyelmen kívül, hogy a felperes érdekében részrehajlóan a joghatályos Szakértői Törvény felülírva jogalkotással egészítette ki jogalkalmazói feladatát, ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom.

Az Kúria ítélete a sérelmezett eljárásában a következő hibákra épül:

- 1. Magyarországon nem volt és nincs 20. számú jogilag is hatályos módszertani levél, amely a döntés legfőbb indoklásának alapját képezi. A Szakértői Törvény szerint és a Magyar Egészségügyi közlönyben kihirdetett, 10. számú módszertani levél alapján végezhető, az igazságügyi szakpszichológiai munka, az alapügyben történt szakértő kirendelésekor. (Megjegyezni kívánom, hogy a 20. számú módszertani levél, egy olyan elfogadásra*

készített tervezet, amely soha sem lett elfogadva, így az nem léphetett joghatályba, mivel sem kihirdetve nem lett a Magyar Egészségügyi közlönyben, sem Magyarország Alaptörvényének T) cikk (1) pontjában rögzített semmilyen feltételnek sem felel meg, így általánosan kötelező magatartási szabályt SEM ÁLLAPÍTHAT MEG SOHA ÉS SEMMIKORRA!) Ezt erősíti az Alapvető Jogok Biztosának AJB-512/2013. számú jelentése.

2. Az Igazságügyi Minisztériumnak, az Iszr. rendeletében foglaltak, melyben teljesen félrevezető módon nem lett külön csoportként feltüntetve, a gyermek- és a felnőtt igazságügyi szakpszichológiai tevékenységi kör, az nem jelenti azt, hogy a szakértői Törvényt, az a jogszabályi hierarchiában felülírhatná. Az, hogy hogyan kell eljárni, az nem a tevékenységi körök csoportosítása határozza meg, hanem az erre a célra megalkotott Szakértői Törvény és az általa előírt, az adott szakértői tevékenység végzésére vonatkozó más törvények, jogszabályok. Amelyek az alábbi összefüggés alapján biztosítanak a Magyarország Alaptörvényében deklarált tisztességes eljárást, a bírósági eljárásban, amelyekben igazságügyi pszichológus szakértő kerül kirendelésre bizonyításként, így a kirendelt igazságügyi pszichológus szakértő által vizsgált személyek életkorcsoportjához igazodó klinikai szakpszichológia által meghatározott, pszicho diagnosztikai vizsgálatok elvégzéséhez elengedhetetlenül szükséges és törvényben előírt szakképesítés meglétével biztosítható. Így az alábbi jogszabályok együttes értelmezésével teljesülnek csak az Alaptörvényben biztosított garanciák.
3. Amelyeket, az alább részletezett jogszabályi hierarchia alapján egymásra épülő, Alaptörvényi, törvényi és más elementárisan kauzális jogszabályok szinopszisából egyszerűen levezethető és érthető meg:

„Mivel a Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„Magyarország Alaptörvénye B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részreahlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

„Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

„Magyarország Alaptörvénye T) cikk (1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.”

„Magyarország Alaptörvénye T) cikk (2) Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Jogszabály továbbá a Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete.”

Értelmezési alapelvre vonatkozóan pedig a 2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről (továbbiakban: Ptk.) szabályaira figyelemmel.

„A Ptk. 1:2. § szerint Értelmezési alapelvként írja elő, az (1) bekezdés szerint a Polgári törvénykönyv rendelkezéseit Magyarország alkotmányos rendjével összhangban kell értelmezni és a (2) bekezdés pedig előírja, hogy a polgári jogi viszonyokra vonatkozó jogszabályokat e törvénnyel összhangban kell értelmezni.”

Mivel a kirendelt igazságügyi pszichológus szakértők, a tevékenységüket egyéni vállalkozóként vagy -cég, illetve gazdasági társaság formájában végzik és mivel a tevékenységükért díjra jogosultak, amiről számlát kötelesek kiállítani olyan vállalkozás nevében, amely a jogszabály által szakképesítéshez kötött igazságügyi pszichológusszakértői tevékenységet csak szakképesített személy, aki az alábbi jogszabályok valamelyike alapján és más jogszabályokkal együtt- és összhangban értelmezve jogosult végezni.

„A Ptk. 3:97. § (2) bekezdése alapján, ha Jogszabály által képesítéshez kötött tevékenységet a gazdasági társaság akkor végezhet, ha az e tevékenységben személyes közreműködést vállaló tagja, vagy a társasággal munkavégzésre irányuló polgári jogi vagy munkajogi jogviszonyban álló legalább egy személy a képesítési követelménynek megfelel.”

és/vagy

„A 2009. évi CXV. törvény az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről (továbbiakban: Evecvtv.) 16.§ (2) bekezdés szerint képesítéshez kötött tevékenységet az egyéni vállalkozó csak akkor folytathat, ha a jogszabályokban meghatározott képesítési követelményeknek megfelel. Jogszabály – ide nem értve az önkormányzati rendeletet – eltérő rendelkezése hiányában képesítéshez kötött tevékenységet az egyéni vállalkozó akkor is folytathat, ha a képesítési követelményeknek maga nem felel meg, de az adott tevékenység folytatásában személyesen közreműködő, általa határozatlan időre foglalkoztatott személyek között van olyan, aki az előírt képesítéssel rendelkezik. A képesítési követelményeknek a tevékenység folytatása során folyamatosan meg kell felelni.”

Az igazságügyi pszichológus szakértő, hogy a tevékenységét jogosan gyakorolhassa, a 2016. évi XXIX. törvény az igazságügyi szakértőkről (továbbiakban: Szaktv.), rendelkezéseire is figyelemmel, más jogszabályok rendelkezéseinek is meg kell felelni.

„A Szaktv. 3. § (3) bekezdése Az igazságügyi szakértő a tevékenységét e törvény és más jogszabályok rendelkezései, valamint a tevékenységére irányadó szakmai szabályok megtartásával, legjobb tudása szerint köteles végezni.”

Mivel az igazságügyi pszichológus szakértők ezen tevékenységüket kirendelés vagy megbízás alapján, különböző életkorcsoportba tartozó élőszemélyek vizsgálatával és arra alapozva végzik, ezért a tevékenységük végzésére egyértelműen irányadóak a Szaktv. rendelkezésein felül, az 1997. évi CLIV. törvény az egészségügyről (továbbiakban: Eütv.) rendelkezései is, erre tekintettel.

„Az Eütv. 110. § (2) bekezdésére tekintettel, Egészségügyi tevékenységet önállóan - külön törvényben foglaltakra is figyelemmel - az adott tevékenység folytatására jogosító egészségügyi szakképesítéssel rendelkező és az adott szakképesítés tekintetében a kötelező továbbképzési kötelezettségét teljesített vagy a továbbképzési

kötelezettség teljesítése alól e törvény szerint mentesült, a működési nyilvántartásba bejegyzett személy végezhet. Az önállóan végzett egészségügyi tevékenység - a (4), (4a), (10) és (10a) bekezdésben foglalt kivételekkel - az arra feljogosító szakképesítésnek a működési nyilvántartásba történő bejegyzésétől kezdhető meg.”

Mivel az egészségügyi szolgáltató, a tulajdoni formától és a fenntartótól függetlenül minden, egészségügyi szolgáltatás nyújtására alkalmas és az egészségügyi államigazgatási szerv által kiadott működési engedély alapján jogosult egyéni egészségügyi vállalkozó, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezetet kell tekinteni az Eütv. 3. § f) pontja rendelkezése értelmében.

„Eütv. 3. § f) egészségügyi szolgáltató: a tulajdoni formától és fenntartótól függetlenül minden, egészségügyi szolgáltatás nyújtására és az egészségügyi államigazgatási szerv által kiadott működési engedély alapján jogosult egyéni egészségügyi vállalkozó, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet”

valamint az Eütv. 3. § d) pont szerint egészségügyi dolgozó az is, aki egyéb felsőfokú egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy, amely alapfeltétele az igazságügyi pszichológus szakértővé válásnak.

„Eütv. 3. § d) egészségügyi dolgozó: az orvos, a fogorvos, a gyógyszerész, az egyéb felsőfokú egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy, az egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy, továbbá az egészségügyi tevékenységben közreműködő egészségügyi szakképesítéssel nem rendelkező személy”

Ezekből adódóan irányadó, az igazságügyi pszichológus szakértőkre még, a 2003. évi LXXXIV. törvény az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről (továbbiakban: Eütev.) előírásai is, amelynek 5.§ (1) bekezdésében a szakmai kompetenciájának megfelelően végezheti a tevékenységét az egészségügyi dolgozó, amelyre tekintettel az Eütv. 3.§ d) pontjára is az igazságügyi pszichológus szakértőket is magában foglalja.

„Eütev. 5. § (1) bekezdése alapján Az egészségügyi dolgozó az egészségügyi tevékenységet, az adott helyzetben általában elvárható gondossággal, a szakmai követelmények keretei között, etikai szabályok megtartásával, legjobb tudása és lelkiismerete szerint, a rendelkezésére álló tárgyi és személyi feltételek által meghatározott szinten, szakmai kompetenciájának megfelelően nyújtja.

Továbbá az Eütv. 3. § v) pont is definiálja az egészségügyi szakmát, amelyek az Eütv. 3. § q) pontja által meghatározottan csak egészségügyi szakképesítéssel láthatók el.

„Az Eütv. 3. § v) egészségügyi szakma a q) pontban meghatározott egészségügyi szakképesítéssel, továbbá jogszabályban meghatározott szakmai (személyi és tárgyi) minimumfeltételekkel ellátható olyan egészségügyi szolgáltatások összessége.”

„Az Eütv. 3. § q) egészségügyi szakképesítés: az adott egészségügyi tevékenység folytatására jogosító, Magyarországon szerzett, valamint a külföldön szerzett és Magyarországon honosított, illetve elismert, alap-, közép-, emeltszintű, illetve felsőfokú szakképzés vagy felsőoktatási szakképzés keretében megszerzett szakképesítés, valamint felsőoktatási alap-, mester- vagy egységes osztatlan képzés keretében megszerzett végzettség és szakképzettség, továbbá egészségügyi szakirányú szakmai képzés, egészségügyi felsőfokú szakirányú szakmai képzés során megszerzett képzettség.”

Az Eütv. 3. § v) pontja szerinti egészségügyi szakmákat, az Egészségügyi Minisztérium, a 2/2004. (XI. 17.) EüM rendelet (továbbiakban: EüM rendelet) az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló rendeletében egyértelműen határozta meg, amelyek csak szakképesítéssel gyakorolhatóak és láthatók el, amelyben az igazságügyi pszichológia tevékenység is meghatározásra került, így az igazságügyi pszichológus szakértők tevékenysége, az EüM rendelet értelmében, annak egészségügyi jellegére tekintettel, egyértelműen egészségügyi szakmának definiálja, határozza meg azt.

Az EüM rendelet, az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint amely hatálya kiterjed, az Eütv. rendelkezései értelmében, az egyéb felsőfokú egészségügyi szakképesítéssel ellátható igazságügyi pszichológus szakértői tevékenységre, valamint az igazságügyi pszichológus szakértőkre is.

„EüM rendelet 1. § (1) bekezdés E rendelet hatálya kiterjed a) pont az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 3. §-ának f) pontja szerinti egészségügyi szolgáltatókra (a továbbiakban: szolgáltató),”

„Eütv. 3.§ f) egészségügyi szolgáltató: a tulajdoni formától és fenntartótól függetlenül minden, egészségügyi szolgáltatás nyújtására és az egészségügyi államigazgatási szerv által kiadott működési engedély alapján jogosult egyéni egészségügyi vállalkozó, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet”

Amely EüM rendelet így egyértelműen definiálja, meghatározza azon egészségügyi tevékenységeket és azokat az egészségügyi szakmákat, amelyek csak egészségügyi szakképesítéssel láthatók el, amelyek EüM rendelet 2. számú melléklete, I. pontja tartalmazza azon tevékenységeket is, mint az igazságügyi pszichológia, amely az EüM rendelet 2. számú mellékletében I. felsorolva tartalmazza, a 95 Igazságügyi orvostan tevékenység alá sorolva, a 9503 igazságügyi pszichológia- szakmát és -tevékenységet, amit az igazságügy pszichológus szakértők a tevékenységük során gyakorolnak, amelyből így egyértelműen megállapítható, hogy az igazságügyi pszichológusszakértők egészségügyi tevékenységet folytatnak.

„EüM rendelet 2. számú melléklete, I. A működési engedélyek kiadásának alapjául szolgáló egészségügyi szakmák és kódjaik jegyzéke 9503 igazságügyi pszichológia”

A Szaktv. rendelkezéseivel összhangban, az Eütv. rendelkezéseire is figyelemmel, az igazságügyi pszichológus szakértők csak akkor- és azokon az életkorcsoportba tartozó éloszemélyeken gyakorolhatják e tevékenységüket, amelyben az életkorcsoporthoz igazodó szakképesítése, az igazságügyi pszichológus szakértőnek, a működési nyilvántartásban is szerepel, azaz közhiteles módon igazoltan kompetenciával rendelkezik, a vizsgálandó éloszemély életkor csoportjához igazodóan, továbbá egyéb jogszabályi feltételeknek is megfelel, az adott igazságügyi pszichológus szakértő, mert a Ptk. értelmezési alapelveire tekintettel, a Szaktv. és az Eütv rendelkezéseit, a Ptk.-val összhangban kell figyelembe venni és alkalmazni, amely pedig kimondja, a Ptk. Második Könyv II. rész IV. cím 2:10. § rendelkezése szerint, hogy a 18. életévét be nem töltött személy kiskorúnak tekintendő, ezért ezen jogszabályi rendelkezésből kiindulva levezethető, hogy a 18-év alatti személyek gyermeknek tekintendő, így bármilyen vizsgálatukat is csak gyermekspecifikus szakképesítéssel rendelkező személy végezheti további jogszabályi előírások, együttes teljesülése esetén.

„Ptk. 2:10. § (1) Kiskorú az, aki a tizennyolcadik életévét nem töltötte be. A kiskorú a házasságkötéssel nagykorúvá válik.”

„Az Eütv. 111. § (1) Az egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személyek alapnyilvántartásáról szóló miniszteri rendeletben foglalt **egészségügyi szakképesítéseket az oklevél vagy bizonyítvány megszerzését**, illetve magyarországi honosítását vagy elismerését követően **alapnyilvántartásba kell venni.**”

„Az Eütv. 112. § (3) Nem vehető fel a működési nyilvántartásba az, k) aki - feltéve, hogy a törvény kötelező kamarai tagságot ír elő - **nem tagja a szakképesítése szerint illetékes szakmai kamarának.**”

„Az Eütv. 113/A. § (1) A működési nyilvántartásból a nyilvántartást vezető szerv - a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel - **törli azt a személyt f) aki szakirányú szakképesítéshez kötött tevékenységet** - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a megfelelő szakképesítés, illetve szakirányú szakképesítés működési nyilvántartásba történő bejelentése nélkül vagy azt megelőzően kezd meg, i) **akinek - feltéve, hogy törvény és az igazságügyi szakértői tevékenységére jogszabály is előír kötelező kamarai tagságot ír elő - kamarai tagsága megszűnt.**”

tehát mivel,

„A **Szaktv. 3. § (3) Az igazságügyi szakértő a tevékenységét e törvény és más jogszabályok rendelkezései**, valamint a tevékenységére irányadó szakmai szabályok megtartásával, legjobb tudása **szerint köteles végezni.**”

És mivel igazságügyi szakértőnek, az adott terület gyakorlásához előírt szakképesítéssel rendelkező azon személy vehető fel, aki a 9/2006. (II. 27.) IM rendelet (továbbiakban: Iszr.) ben foglalt szakképesítéssel rendelkezik, ami az egészségügyi területen bejegyezhető igazságügyi szakértői területen, engedi az igazságügyi pszichológus szakértők bejegyezhetőségét, amelynek részterületeit képi, a Ptk. 2:10 § rendelkezései alapján elkülönülő életkorcsoportnak megfelelő gyermek- és ifjúsági, valamint a 18. életéven felül, a felnőtt életkorcsoportnak megfelelő szakképesítés is, amelyet a fentebb részletezett jogszabályi összefüggések alapján, az igazságügyi pszichológus szakértő, csak azokon az élszemélyeken gyakorolhat amelyek életkorcsoportjára szakképesítéssel, azaz kompetenciával rendelkezik, mert csak szakképesítés birtokában szerezhető megfelelő gyakorlat, ami igazodik ahhoz az életkorcsoporthoz, amelyet az igazságügyi pszichológusszakértő vizsgálhat.

„Iszr. 12. § A névjegyzékbe a 2. számú mellékletben megjelölt szakterületeken – a 2. számú melléklet 13. pontjában megjelölt szakterület kivételével – **az az általános orvos, fogorvos, gyógyszerész vagy pszichológia mesterképzési szakon oklevelet szerzett személy vehető fel, aki** a) pont szerint **az egészségügyi képzésének megfelelő egészségügyi szakmai kamara tagja**, és b) pont szerint **a szakterületére előírt szakképesítése tekintetében** – a 2. számú melléklet 8. pontjában megjelölt szakterület esetében legalább egészségbiztosítás szakvizsga tekintetében – **szerepel az egészségügyi dolgozók működési nyilvántartásában**, kivéve, ha jogszabály szerint egészségügyi tevékenysége végzésének a működési nyilvántartásba történő bejegyzése vagy az egészségügyi szakmai kamarai tagság megléte nem feltétele.

Amit az Iszr. rendelkezései alapján a korábbi szabályozás alapján bejegyzett igazságügyi pszichológusszakértőkre is kötelezően alkalmazni kell.

„Az **Iszr. 47. §** Az Iszr.-nek az egyes igazságügyi tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról szóló 34/2013.(XII. 23.) KIM rendelettel megállapított 12. §-át **a névjegyzékbe a 2. számú melléklet 21. pontjában megjelölt szakterületre 2014. január 1. napját megelőzően felvett személyek tekintetében 2014. július 1. napjától kell alkalmazni.**”

És mind erre tekintettel a Szaktv. 45. § (4) bekezdésének b) és c) pontja is megerősít.

„A **Szaktv. 45. § (4) A szakértő köteles a tudomására jutásától számított** tíz napon belül – **az igazságügyi szakértő öt napon belül** – közölni a hatósággal, ha a) a személyére nézve törvényben meghatározott kizáró ok áll fenn, b) **a feltett kérdések megválaszolása egészben vagy részben nem tartozik azon szakismeretei körébe, amelyekben a szakértő a rá irányadó szabályok szerint jogosult eljárni,** c) **a szakértői tevékenységének ellátásában fontos ok akadályozza, így különösen, ha tevékenysége ellátásának vagy részvizsgálatok elvégzésének feltételei nincsenek meg,** vagy más hatóság felkérésének kell eleget tennie.”

A Ptk-szerinti értelmezési alapelv mentén, a fentebb részletezett, egymásra épülő jogszabályok biztosítják jelenleg, a Magyarország Alaptörvényében XXIV. cikk (1) bekezdésben deklarált részrehajlás nélküli és tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog teljesülését az igazságügyi pszichológusszakértő közkeműködésével lefolytatott eljárásokban.

Az előbb részletezett jogszabályi összefüggésekből jól látszik, hogy kell az életkorcsoporthoz igazodó egészségügyi szakképesítés és az arra épülő megfelelő jogszabályokban is előírt gyakorlat, ami kötelező és elengedhetetlen feltétel, ebből adódóan a kompetencia pedig az életkorcsoportok szerint, a szakterületek alapján elkülönülnek, a szakpszichológus szakképesítéssel ellátható, igazságügyi pszichológus szakértői tevékenység ellátása közben is.

A józan ésszel is szembe megy azon bírói indoklat, ami a „SZAKMAI GYAKORLATOT” bármilyen szakmában, minden szakmai felügyelet nélkül végezhető és teljesíthető. A szakmai gyakorlatot, a szakképzésben pontosan meghatározott, a szakképesítést már megszerzett személy felügyelete mellett lehet megszerezni. A felügyelet nélküli tanulást „kísérletezésnek” hívja a magyar nyelv. (Gondoljunk bele, ha minden villanyszerelő szakember, a saját kísérletezése alapján szerezne meg a szakmai gyakorlatot, mennyi életveszélyes elektromos hálózattal készítenének ingatlant és mennyi hibás, valamint élet- és tűzveszélyes kötési lehetőséget rejtene magában.) Nem mindegy, hogy hibásan tanul és gyakorol be egy tanuló bármilyen munkafolyamatot vagy szakszerűen. A szakmai gyakorlatot tehát csakis szakmai felügyelet mellett, a hibás vagy rossz berögződések elkerülése végett lehet elvégezni, gyakorolni.

Ezzel szemben, a Fővárosi Törvényszék, az ítéletében pontosan és részletesen, valamint nem utolsó sorban jogszerűen fejt ki, hogyan kell egy tisztességes jogalkalmazónak és természetesen, egy eljáró szakértőnek értelmezni, az irányadó jogszabályokat, a pszichológiai szakértői munkája során. Ezt a Fővárosi Törvényszék 26.K.704.893/2020/10. számú ítéletének, a 25-ik pontjától, a 38-ik pontjáig, példaértékű és szakszerű részletességgel, a magyar nyelv szabályainak megfelelően, mindenki számára érthetően kifejtve olvasható. Ezzel szemben a Kúria, egy jogilag nem hatályos vagyis soha el nem fogadott 20. számú módszertani levél jogszabálytervezet alkalmazásának jogszerűsége mellett úgy érvel, mint ha ez egy joghatályosan létező iromány lenne pedig erről szó sincs. Ráadásul egy I.M. rendeletben foglalt ügynevezett. csoportosítási névjegyzéket hogyan helyez jogilag a Szakértői Törvény fölé, pontosabban átírja az irányadó Szakértői Törvényt

új Törvényt Kreálva ezzel a Kúria jelen bírāja, az szó szerint botrányos. Kimondható, hogy a Kúria ezen ítélete, a Fővárosi Törvényszék példaértékű munkájával szemben, egy jogalkalmazási szégyen, amely a 2013-ban készült Alapvető Jogok Biztosának AJB-512/2013 számú jelentését is (amely teljes harmóniában van, a Fővárosi Törvényszék ítéleti indoklásával) teljes mértékben meghazudtolja.

Ebből idézve:

„Székely László sk. : „Minderre tekintettel megállapítottam, hogy a 20. sz módszertani levél alkalmazhatóságának elvi hiánya, valamint a 10. és a 20. sz. módszertani levél párhuzamos használhatósága az Alaptörvényben deklarált a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményével és a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben visszásságot okoz. Ezt az ellentmondást tovább erősíti az, hogy a MISZK honlapján megtalálható a 20. sz. módszertani levél, annak tervezet jellegére azonban semmi nem utal annak ellenére, hogy a MISZK elnöke is megfogalmazta, miszerint nem közzétett módszertani levél hatályosságához legalább is komoly kétségek fűződnek”

lásd 1. számú melléklet: Az alapvető jogok biztosának Jelentése az AJB-512/2013 számú ügyben

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e, a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Kérem az illeték végrehajtás felfüggesztését.

b) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó

jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Jogi képviselő nélkül járok el.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

(Melléklet)

Nem járulok hozzá.

Egyéb kérelem:

Kérem, a 2015. évi CCXXII. törvény (továbbiakban: e-ügyintézési tv.) alapján, a kapcsolattartást velem, a benyújtásom alapján, szintén elektronikusan, ügyfélkapumon keresztül biztosítsa számomra. Mivel a jogszabály szerint én mint ügyfél az elektronikus kapcsolattartást választottam, a jövőben sem kívánok áttérni más kapcsolattartási formára.

Melléklet: Az alapvető jogok biztosának Jelentése, az AJB-512/2013 számú ügyben

Kelt: [REDACTED] 2021.11.21.

Tisztelettel [REDACTED] indítványozó, alperesi érdekelt

(Ügyfélkapun keresztül elektronikusan aláírva)